

31 MEI 2022

ALPE D'HUZES

MAGAZINE

15 JAAR
De berg op

Dennis zet zijn tanden in de Alpe op een houten fiets

Pag. 4

2Climb2Raise: Jinke neemt de plaats van haar moeder in

Pag. 6

Bas Mulder Award voor onderzoeker Stella Mook

Pag. 8

Colofon

Dit online Alpe d'HuZes Magazine is tot stand gekomen met medewerking van

Overall coördinatie

Pieter van Daal

Eindredactie

Cisca de Weert

Redactie

Pieter van Daal

Antoinette van Heck

Janny Kanter

Sandra van Riel

Helma Simons-van Riel

Cisca de Weert

Fotografie

Fotografen team Beeldmakers,

coördinatie: Eline Dols en Jannemieke Termeer

Redactie online Magazine

Fotoarchief van degenen die aan dit

Alpe d'HuZes Magazine hebben meegewerkt

Vormgeving

Yvette Rotteveel (Grafisch Lyceum Rotterdam)

Daniël Wijnands (Grafisch Lyceum Rotterdam)

Veel dank aan iedereen die op welke manier dan ook heeft bijgedragen en meegewerkt aan de totstandkoming van dit Alpe d'HuZes Magazine.

Voorwoord

Beste Alpe d'HuZessers,

Klaar voor een perfecte koersweek?

Afgelopen vrijdag gingen 32 vrachtwagens vanuit Brabant op weg naar Frankrijk voor Alpe d'HuZes. Allemaal volgeladen met gesponsorde goederen voor ons evenement. Na maanden voorbereiding kan de koersweek beginnen. Naast alle organisatorische voorbereidingen was het gesponsord krijgen van alles wat we nodig hadden een taak waar vrijwilligers en deelnemers veel tijd in hebben gestoken. Netwerken zijn volop benut om bedrijven te overtuigen dat het mooi en dankbaar is om onze koersweek dit jaar te ondersteunen. Voor de spullen die we niet uit de netwerken gesponsord hadden gekregen, deden we nog oproepen via social media en onze mediapartner Talpa. Dat hielp ons om veel van de dingen die we nog nodig hadden alsnog gesponsord te krijgen.

Afgelopen week haalden verschillende vrachtwagens de klaargezette spullen op bij afgesproken locaties en bedrijven in Nederland op. Bij onze sponsor ETC Design Center Europe in Culemborg werden de daar centraal opgeslagen materialen uit het magazijn gehaald.

Dat kwam uiteindelijk allemaal samen in het konvooi dat vrijdagmorgen in Nederland vertrok, en na een overnachting op zaterdagmiddag aankwam in Bourg d'Oisans.

Na een welkomsttoer met veel getoeter door Bourg d'Oisans (iedereen weet dat we er weer zijn ☺) ging het konvooi de berg op. Een indrukwekkend gezicht ... Al die grote vrachtwagens achter elkaar, de 21 haarspeldbochten omhoog, begeleid door veel motards. Voor velen van ons reden genoeg om een dag eerder naar Frankrijk af te reizen en dit spektakel te zien. Het was ook weer een emotioneel moment. Al die voorbereidingen, contacten en afspraken die hun vruchten hadden afgeworpen. We konden na aankomst op de berg alles gaan opbouwen en de voorbereidingen treffen voor een perfecte week.

Het was ook een prachtige manier om uit de dragen dat we samen prachtige dingen mogelijk maken. Vrijwilligers, sponsors en deelnemers hebben dit samen voor elkaar gekregen!

Dick Sinnige,
chef de mission

Onderweg

Bauke Miedema

28 mei 2022 om 06:35 uur
België A26/E25
Aire de Sprimont

Deze keer voor mezelf

Als je om kwart voor vier uit Almere vertrekt wil een kop koffie er na drie uur rijden wel in. Bauke Miedema en vriendin Erlinda zijn niet voor niets zo vroeg vertrokken. Op zondag willen ze per se op de berg zijn om team Flevoland Fietst Tegen Kanker aan te moedigen. “Het project Flevoland Fietst Tegen Kanker geeft scholieren de kans een jaar lang op te staan tegen kanker. De koersweek is het hoogtepunt. Op zondag beklimmen ze de Alpe d’Huez, en halen daarmee geld op. En de rest van de week doen ze vrijwilligerswerk”, vertelt Bauke. Op donderdag maakt Bauke op zijn mountainbike de klim. Eerder deed hij dat in 2013 voor de dochter van een collega. In 2018 kreeg Bauke acute leukemie. Een stamceltransplantatie had het gewenste resultaat, en Bauke schreef zich in voor Alpe d’HuZes 2020. Om een klim voor zichzelf te maken. Achteraf is hij niet rouwig dat de edities van 2020 en 2021 niet doorgingen. “Ik heb doorgewerkt aan mijn herstel en sta er nu stukken beter voor.”

Onderweg vrienden maken

De koffie was ook nodig om even opgelucht adem te kunnen halen: “In Luik hadden we het idee achtervolgd te worden. Wij linksaf, de auto achter ons linksaf. Wij rechtsaf, die auto rechtsaf. In het donker weet je niet wat je daarvan moet denken. Uiteindelijk bleek de auto achter ons de weg niet goed te kennen. Ook Alpe d’HuZes-ers die, toen ze weer op de goede weg zaten, ons zwaaiend inhaalden en bedankten voor het gidswerk.”

Team Vera

28 mei 2022 om 08:10 uur
Luxemburg A6/E25
Aire de Capellen

Uitgestelde missie

Henk en Yvonne Wijdeven, Jolanda van Schaijk en Annemarie van Brakel, samen Team Vera, hebben om half vijf de auto gestart. Het hoogtepunt van de koersweek wordt donderdag. Dan gaan ze lopend de berg op. Dat had eigenlijk in 2020 al moeten gebeuren, maar corona besliste anders. Dit jaar krijgen ze de kans om Vera - de dochter van Henk en Yvonne - op een speciale manier te gedenken. Henk: “Drieënhalve jaar geleden is Vera op 19-jarige leeftijd overleden aan kanker. Vera werd gediagnosticeerd met het Ewing-sarcoom.” Een Ewing-sarcoom is de tweede meest voorkomende kwaadaardige bottumor uitgaande van het bot. De tumor ontstaat in het bot en is geen uitzaaiing van een andere vorm van kanker. De tumor kan ook voorkomen in de weke delen: spieren en bindweefsel. Het is niet goed bekend hoe een Ewing-sarcoom ontstaat. Er zijn behandelmethoden, het overlevingspercentage is zo’n 55-70%. Het blijft echter moeilijk voorspellingen te doen, elke situatie en elke persoon is uniek.

Alpe d’HuZes beleven

Het verlies van Vera was de aanleiding om deel te nemen aan Alpe d’HuZes. Wat het team kan verwachten, weten ze niet. Yvonne: “Je hoort indrukwekkende verhalen van anderen, de emoties, de saamhorigheid, tenslotte zitten alle deelnemers op de een of andere manier in hetzelfde schuitje. We gaan het zien, maar wat we nu al mee maken onderweg belooft iets moois. Naar elkaar zwaaien bij het inhalen, makkelijk gesprekken aanknopen op rustplaatsen. Heel bijzonder!”

Team Acht van Chaam

28 mei 2022 om 10:45 uur
Frankrijk A31/E21
Aire de Montigny-le-Roi

Voor onze lieve mama

Karin Keustermans was in 2017 al op de Alpe, als supporter. Nu gaat ze met zus Monique, allebei lid van het team Acht van Chaam. Joyce Westra maakt het trio compleet. Zij neemt deel aan Alpe d’HuZes en is donderdag de grootste supporter van Karin en Monique. Karin: “In 2017 was ik supporter voor onze mama. Het is een van mijn mooiste ervaringen ooit geweest. Toen dacht ik: ooit ga ik dit ook doen.” Dat ooit zou 2020 worden. “Mama was kankerpatiënt en zou als supporter meegaan. Doordat Alpe d’HuZes twee jaar moest worden uitgesteld kan ze er nu niet bij zijn. In december 2020 is mama helaas overleden. Maar ik ben er zeker van dat ze Monique en mij op donderdag vanuit de hemel ondersteunt!”

Op weg

“We zouden eigenlijk om half vijf uit Chaam vertrekken”, zegt Karin. “Dat is niet gelukt. We zijn zeker een kwartier bezig geweest met het op het dak hijsen en vastzetten van onze fietsen. En dan vooral de controle van dat laatste.” Monique: “Je zult maar onderweg je fietsen verliezen. Dus, nadat alles in de klemmen zat, hebben we op allerlei manieren aan de fietsen zitten sjorren om te kijken of ze onderweg spontaan van het dak zouden kunnen vallen. Onze conclusie: ‘Kan niet gebeuren!’” Waarop Joyce praktisch aanvult: “We hebben voldoende stops ingelast om onze benen te strekken en de inwendige mens te versterken. Dan kunnen we ook even controleren of die conclusie nog juist is!”

Bijzondere verhalen

De leeuw in mijn moeder kwam naar boven

Hoe ga je om met slecht nieuws? Dat heeft de 46-jarige Dennis van Akkeren uit Alkmaar van dichtbij meegemaakt. Zijn lieve moeder kreeg in 2019 de diagnose kanker. Ze knokte en gaf niet op, al stapelden de slechtnieuwsberichten zich op. Vorig jaar moest hij haar laten gaan, zoals hij ook zijn vader 20 jaar geleden al verloor. Nu het in juni eindelijk kan, zet Dennis zijn tanden graag in de Alpe.

Opstaan en weer doorgaan

“Als ik maar een klein beetje van haar doorzettingsvermogen heb, echt maar een heel klein beetje, dan kan ik die berg bedwingen. Hoe mijn moeder omging met steeds weer slecht nieuws was echt onvoorstelbaar. Vooruitkijken en weer doorgaan! En het volgende slechte nieuws? Raap je

fiets op, stap over de hobbel heen en op naar de volgende bocht. En bij de tiende keer slecht nieuws? Tja, ik val in herhaling ...”

Appje

Dennis heeft samen met een compagnon een eigen architectenbureau. Als hij niet aan het trainen is, is hij bij zijn vrouw en hun twee kinderen, of staat hij op het honkbalveld. De ziekte en de dood van zijn moeder draagt hij nog dagelijks met zich mee.

“Maar net als mijn moeder ben ik positief en strijdbaar. In gedachten zijn mijn vader en moeder er gewoon nog. Toen zij zo ziek was kreeg ik een appje van mijn honkbalmaat en goede vriend Maxim: ‘Alpe d’HuZes’, dat was het, verder geen tekst. Later vroeg ik hem wat hij bedoelde. En hij zei ‘Weet je eigenlijk wel hoe zwaar Alpe d’HuZes is ..., ik had er niet over moeten beginnen’.

Maar ik wist genoeg en diezelfde avond schreef ik ons allebei in voor Alpe d’HuZes 2020. Ik wil die strijd aangaan en knokken, sterk zijn en niet zielig doen over zo’n berg. Ze zeggen dat die symbool staat voor het gevecht dat patiënten leveren gedurende hun strijd tegen kanker. Dat het na elke bocht helaas weer zwaarder wordt maar dat je blijft knokken en vooruitkijken, want ‘opgeven is geen optie’! Dat heb ik mijn moeder ook beloofd. Hoe mooi zou het zijn als deze strijd niet meer over verliezen gaat. Dat we met onderzoeken en resultaten niet alleen de berg gaan bedwingen.

‘Ons financiële doel hebben we allang bereikt. Maar er is meer nodig, daarom heb ik de uitdaging iets vergroot’

Daarom doe ik mee. Samen met Maxim. Hij heeft het vuur aangewakkerd om dit samen te gaan doen. Voor mijn ouders en voor alle anderen.”

Houten fiets

Dennis gaat de berg op fietsen en als het lukt qua planning ook hardlopen. Maxim gaat lopen en Dennis zo goed mogelijk verzorgen. Dat is de taakverdeling.

“Ons financiële doel hebben we allang bereikt. Maar er is meer nodig, daarom heb ik de uitdaging iets vergroot. Eigenlijk wil ik 6x naar boven. Maar ik neem ook mijn houten fiets mee, zonder versnellingen. En daar ga ik ook 1x op naar boven. En als ik 10.000 euro binnenhaal, ga ik nóg een keer. En wie weet ... als ik de 20.000 euro haal.

Op die houten fiets mogen alle donateurs een naam schrijven. Er staan ook namen van overledenen op, waaronder natuurlijk mijn ouders. Allemaal namen van bijzondere mensen, ieder met een eigen verhaal. Die namen op de fiets hebben een enorme impact op iedereen die de fiets ziet. Ook op mijzelf, trouwens. Ik weet zeker dat me dat een speciaal gevoel zal geven als ik met deze fiets de berg op ga.”

Als Alpe d’HuZes achter de rug is wil Dennis deze fiets nog een speciale plek geven, misschien wel voor een groot bedrag verkopen, zodat hij dit geld ook weer aan Alpe d’HuZes kan doneren.

Actiepagina Dennis

Vrijwilligers

Alpe d'HuZes kan niet zonder vrijwilligers. Zeker niet in de koersweek. Lees waarom onze vrijwilligers niet opgeven en de handen uit de mouwen steken! Lees welke vrijwilligerstaken nog ingevuld moeten worden en meld je aan bij de collega's van de Vrijwilligerscoördinatie in het Palais des Sports.

Jannie de Vries

Vrijwilliger pur sang

"In 2011 kwam ik voor de eerste keer naar de Alpe, als supporter voor mijn man Alle", zo begint Jannie de Vries uit Voorthuizen haar verhaal. "Onze dochter Laura kreeg in 2009 de diagnose kanker. Gelukkig is ze hersteld. Voor haar was een effectieve behandeling beschikbaar. Dat geluk heeft niet elke kankerpatiënt. Daarvoor blijft onderzoek nodig en dan ga je dus aan Alpe d'HuZes meedoen." Sindsdien komt Jannie regelmatig terug naar de berg. Met familie, vrienden en bekenden. Jannie is al die jaren op de berg actief als vrijwilliger. Deze week ondersteunt ze bij de teams Deelnemerscoördinatie, Catering en Kaarsen.

Ook buiten Alpe d'HuZes doet Jannie vrijwilligerswerk. "Op de afdeling oncologie van het Edese Gelre Vallei Ziekenhuis ondersteun ik als vrijwilliger. Met name het praten met patiënten die daar behoefte aan hebben steunt hen in het omgaan met hun ziekte. Dat geeft mij veel voldoening!"

Margret Deken

Verhalen zijn mooi, ervaren is beter

"Mijn vriendin Dirda van Dijke is al sinds 2012 als vrijwilliger actief voor Alpe d'HuZes", zo begint Margret Deken uit Hoogwoud. "Dirda kwam met mooie verhalen thuis maar zei ook altijd dat Alpe d'HuZes eigenlijk niet uit te leggen is. Meedoen was haar advies."

En zo is Margret dit jaar voor de eerste keer van de partij, ook als vrijwilliger. Margret is ingedeeld bij het team Kaarsen. Ze beseft dat haar rol daar bijzonder en heftig kan zijn. Dat ze op zondag op het startplein de handen uit de mouwen stak om tafels en banken schoon te maken viel bij Margret onder de categorie 'je moet toch wat de doen hebben' en 'er is altijd wat te doen'. Woensdag loopt ze met Dirda de Alpe d'HuZes. En dan? Margret: "Ik voel nu al dat ik Alpe d'HuZes niet meer los kan laten en bij de 25e editie weer acte de présence geef!"

VRIJWILLIGERS GEZOCHT!

Woensdag: Cateringmedewerkers
Donderdag: Vlaggers op de berg (voor vervoer wordt gezorgd)
Vrijdag: Opruimers

Informatie en aanmelding bij vrijwilligerscoördinatie in de hal van het Palais des Sports

Niet meer aan de start

Laatste wens vervuld

Bij Marlies Venema werd in 2006, op 36-jarige leeftijd, borstkanker geconstateerd. Ze werd behandeld en na enkele maanden was Marlies weer gezond. Ze was weer de bezige bij zoals iedereen haar kende. Als moeder en echtgenoot, als vriendin en collega en, niet te vergeten in de rol van vrijwilliger op alle plekken waar de maatschappij handen te kort kwam en Marlies de gaatjes kon vullen. Periodieke controles bevestigden dat de kanker niet opnieuw de kop op stak. Tot 2019. De kanker was terug, met uitzaaiingen naar botten en lever.

“Marlies was niet iemand om bij de pakken neer te zitten”, zegt echtgenoot Jimmy. “Ze besepte maar al te goed dat de vooruitzichten slecht waren, maar leefde ook volgens het spreekwoord ‘zo lang er hoop is, is er toekomst’. Ze kon deelnemen aan een onderzoek in het Antoni van Leeuwenhoek voor patiënten waarbij chemotherapie niet meer zou werken. En als het haar niet zou helpen, zouden wellicht andere mensen ermee gebaat kunnen zijn. Om nog een steentje bij te dragen aan het inzamelen van geld voor kankeronderzoek wilde Marlies nog in 2020 als lid van het 2Climb2Raise-team deelnemen aan Alpe d’HuZes. Toen ze hoorde dat de editie 2020 niet doorging verlegde ze haar doel naar 2021.”

Tot het laatst zelf in de lead

“Typisch mama”, vult dochter Jinke, nu 17, aan. “Doorgaan tot het niet anders kan. Dat laatste bleek snel het geval. Begin juni 2020 was duidelijk dat de behandeling niet aansloeg. Op 5 juli werd mama nog geridderd voor het vele werk dat ze voor de maatschappij verzet had. Mama’s levensmotto was ‘Leef met volle teugen’. Het is de titel van een lied van Kinga Bán die in mei 2019 overleed, ook aan uitzaaiingen van borstkanker. Dat lied hebben we ook opgezet op

maandagmiddag 3 augustus toen de morfinepomp werd aangesloten. In de ochtend van 4 augustus 2020 overleed mama terwijl papa de deur opendeed voor de verpleegster. Ze kwamen de kamer in en zagen dat het gebeurd was.”

Tot het laatst hield Marlies de regie in eigen hand. Voor zover het haar gegeven was nam ze de tijd om van iedereen die haar lief was afscheid te nemen. Ze regelde haar uitvaart. Een bucketlist had ze niet echt, maar er was toch iets wat haar dwars zat: dat ze niet kon deelnemen aan Alpe d’HuZes. Jimmy: “Ze regelde dat Jinke haar plaats kon innemen op de tandem. Ik zou hardlopend mee moeten gaan. We hebben nog een extra jaar moeten wachten, maar op 2 juni gaan we de laatste wens van Marlies vervullen.”

Jinke verwacht een heel bijzondere klim te gaan maken. “De mensen aan de kant zullen wellicht denken wat zo’n jonge meid achter op die tandem doet. Mogen ze rustig denken, ik weet het. In de toekomst ga ik wellicht als begeleider mee 2Climb2Raise!”

Alpe d’HuZes online
Magazine 2020

2Climb2Raise

Top 66

Naam Petra Lip **Leeftijd** 42

Woonplaats
Dalfsen

Alpe d'HuZesser
Deelnemer (fietsen)

Favoriete nummer
Dichtbij de hemel kom ik niet –
Maarten Peters

Waarom
“Uit dit prachtige lied spreekt verbondenheid tussen mensen en die verbondenheid staat synoniem voor wat Alpe d'HuZes is.”

Naam Floor Verdoorn **Leeftijd** 58

Woonplaats
Spijkenisse

Alpe d'HuZesser
Deelnemer (fietsen)

Favoriete nummer
Fragile – Sting

Waarom
“Een zeer gevoelig nummer, het doet je voortdurend realiseren dat het leven kwetsbaar is.”

Naam Marinus Hoogendoorn **Leeftijd** 58

Woonplaats
Werkendam

Alpe d'HuZesser
Deelnemer (fietsen en lopen)

Favoriete nummer
Les Lacs du Connemara – Michel Sardou

Waarom
“Het prachtige ritme en de langzame opbouw, het brengt je in cadans voor een klim, het helpt je de berg op.”

Naam Robbert Mesman **Leeftijd** 41

Woonplaats
Heesch

Alpe d'HuZesser
Deelnemer (fietsen)

Favoriete nummer
Papa – Stef Bos

Waarom
“Bij dat lied denk ik aan de vader van mijn vriendin die in 2020 aan uitgezaaide nierkanker overleden is. Hij werd ervoor behandeld maar plots verergerde de situatie zich en is hij binnen drie weken overleden.”

Naam Peter Pouwels **Leeftijd** 57

Woonplaats
Wijchen

Alpe d'HuZesser
Deelnemer (fietsen)

Favoriete nummer
Where the streets have no name – U2

Waarom
“Mijn lievelingslied, sinds ik het in 1987 de eerste keer hoorde. Het is muzikaal, de tekst komt binnen en voor mij de les om het leven te vieren. Dat associeer ik met de hemel die hier boven op de Alpe heel dichtbij is.”

Naam Maria van Lierop **Leeftijd** 67

Woonplaats
Asten

Alpe d'HuZesser
Vrijwilliger

Favoriete nummer
Hoop – Maarten Peters

Waarom
“Vind ik moeilijk om onder woorden te brengen. Wat is een wereld zonder hoop? Hoop doet leven, in alle opzichten.”

Onderzoeker

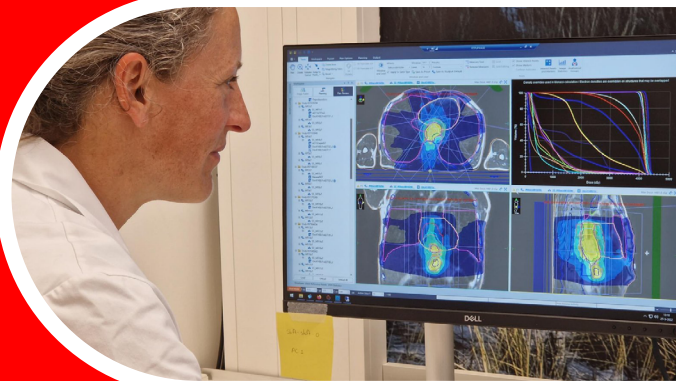
Slokdarmkanker effectiever behandelen

Met de Bas Mulder Award stimuleert Alpe d'HuZes jonge talentvolle onderzoekers om baanbrekend onderzoek te verrichten en het uiterste van zichzelf te vergen. Gisteravond kreeg Stella Mook, radiotherapeut aan het UMC Utrecht, de prijs virtueel uitgereikt.

Stella's onderzoek moet 'practice changing' worden voor patiënten met slokdarmkanker. Na haar promotieonderzoek en opleiding tot radiotherapeut in het NKI-AvL zette Stella haar klinische werk en onderzoek voort in het UMC Utrecht. Doel is vast te stellen wat de waarde is van het inzetten van MRI bij slokdarmkanker en dan met name op MRI-geleide bestraling met behulp van de MR-Linac.

Intensieve behandeling

"In Nederland krijgen jaarlijks ongeveer 2.500 mensen de diagnose slokdarmkanker", vertelt Stella. "De behandeling van kanker in de slokdarm is behoorlijk intensief: eerst een behandeling met chemotherapie en bestraling (chemoradiatie), gevolgd door een operatie. Toch is na 5 jaar nog maar de helft van de mensen met slokdarmkanker in leven. Daarnaast geeft deze intensieve behandeling vaak hevige bijwerkingen, zowel op de korte als op de lange termijn. In dit project ga ik nieuwe behandelingen van slokdarmkanker onderzoeken die de overleving en kwaliteit van leven bij slokdarmkanker kunnen verbeteren."

MRI-geleide bestraling

Het UMC Utrecht stond aan de bakermat van MRI-geleide bestraling en heeft mede de MR-Linac ontwikkeld. Dit apparaat is een combinatie van een MRI-scanner en een bestralingsapparaat. Het maakt voor, tijdens en na de bestraling MRI-scans.

Met de MR-Linac kan de arts de bestraling dagelijks aanpassen aan de ligging van de tumor en de omliggende gezonde weefsels. Zo krijgt de patiënt iedere bestralingssessie een behandeling met hele hoge nauwkeurigheid. Dat biedt verschillende voordelen: de dosis op de tumor kan verhoogd worden, waarbij de dosis op het omliggende gezonde weefsel gelijk of lager zal zijn, en de behandelduur wordt verkort.

Behandeling slokdarmkanker verbeteren

Stella gaat op twee manieren onderzoeken hoe de behandeling van slokdarmkanker beter kan met de MR-Linac. "Hoewel de twee meest voorkomende typen slokdarmkanker – het adenocarcinoom en het plaveiselcelcarcinoom – verschillen wat betreft ontstaanswijze, risicofactoren en gedrag, is chemoradiatie de standaardbehandeling van beide typen niet-uitgezaaide slokdarmkanker, gevolgd door een operatie. De reactie op en de uitkomst na deze standaardbehandeling verschillen echter ook per type en dit vraagt om een aparte behandelaanpak van beide tumortypen.

Voor patiënten met een adenocarcinoom (circa 75% van de patiënten met slokdarmkanker), waarbij er met name een grote kans is op het terugkeren van de ziekte op afstand, wil ik het beste van twee werelden combineren. Dat betekent een nieuwe behandelstrategie, bestaande uit de best beschikbare chemotherapie (gericht tegen microscopische uitzaaiingen, zowel op afstand als in de directe omgeving van de tumor) gecombineerd met een efficiënte zeer nauwkeurige bestraling van de zichtbare tumor met behulp van de MR-Linac.

Van patiënten met een plaveiselcelcarcinoom heeft ongeveer de helft het gewenste resultaat na standaardchemoradiatie. Zij hebben mogelijk geen operatie nodig. Door de standaardchemoradiatie aan te vullen met twee hoge-precisiebestralingen met de MR-Linac, hopen we bij meer mensen succes te hebben en dus een operatie achterwege te kunnen laten. Dat zou een enorme verbetering in kwaliteit van leven kunnen betekenen.

Door optimaal gebruik te maken van de MRI-geleide radiotherapie en te kijken naar de eigenschappen van de verschillende typen slokdarmkanker kunnen we nu de behandeling herontwerpen en daarmee hopelijk de overleving en de kwaliteit van leven van patiënten met slokdarmkanker verbeteren.”

Blik vooruit

Een wereld zonder kanker? Stella heeft haar twijfels: “Blijven onderzoeken, en daarvoor dus ook de financiële middelen hebben, zal ongetwijfeld ertoe bijdragen dat we veel stappen in de goede richting kunnen zetten. Behandelingen worden steeds beter. Wetenschappers maken grote stappen, maar beseffen ook dat het voor patiënten nooit snel genoeg gaat.” Fietsen is Stella's grootste hobby. De tijd tussen de toekenning van de Bas Mulder Award en de uitreiking gisteravond was te krap om naar Frankrijk te komen. “Anders was mijn fiets meegegaan en zou ik op donderdag de Alpe beklommen hebben. Met deze prijs op zak voel ik me helemaal verplicht er volgend jaar bij te zijn!”

MR-Linac

MRI-geleide
radiotherapie

Kinderen

Vliegende keep bij team communicatie

De vijftienjarige Lucas Daamen is vrijwilliger bij team Communicatie. Zijn belangrijkste taak is het helpen van de negen fotografen.

Lucas: “Woensdag en donderdag zijn drukke dagen. Dan gaan fotografen de hele dag de berg op en af. Boven pak ik de fotokaartjes aan en breng die naar de beeldbewerkers. De lege fotokaartjes breng ik weer terug.”

Goede Hulp Voor Iedereen

Hij is ook vliegende keep voor de rest van team Communicatie, dat erg blij met hem is. Lucas: “Ik vind het leuk om te helpen en wijs mensen de weg. Ik haal koffie en water en deel shirts en badges uit. Ik heb ook een speciaal polsbandje en hesje met GHVI: Goede Hulp Voor Iedereen.” Zijn klasgenoten heeft hij verteld over Alpe d’HuZes: “Woensdag ga ik op het finishplein facetimen met mijn klas. Dan kunnen ze ook zien wat ik hier doe.”

De kans is groot dat je Lucas komende dagen tegenkomt in en rond het Palais des Sports. Daar deelt hij kaartjes en flyers uit met info waar je tijdens en na de koersweek alle foto's kunt bekijken.

Nooit vergeten

“Natuurlijk wilde ik dat!” Senna van Riel hoefde niet lang na te denken toen ze de vraag kreeg of zij de officiële start van de koersweek wilde geven door het aansteken van een kaars op de rotonde voor het Palais des Sports.

Voordat zondagavond de kaars werd aangestoken deed Senna haar verhaal op de openingsavond.

Senna vertelde dat ze zelf kanker heeft gehad. Dat was schrikken, maar ze werd succesvol behandeld. De kanker werd verbannen uit huize van Riel. Maar niet voor lang. Ook haar zusje Luna kreeg kanker, maar bij haar sloegen de behandelingen niet aan. “Luna heeft gevochten om er bovenop te komen”, vertelt Senna over de tijd die ze nog samen hadden. En toen het haar duidelijk werd dat ze zou sterven heeft ze, zo lang het nog kon, bepaald wat er allemaal nog te doen stond in de tijd die nog gegeven was. Het is nu bijna vijf jaar geleden dat Luna stierf, pas negen jaar oud. Luna zal altijd bij ons blijven!”

Achter Senna's rug keek Luna toe: vanaf een banner aan het balkon van het tijdelijke verblijf van de familie van Riel zag ze hoe Senna de kaars aanstak. Luna zal trots op haar grote zus zijn geweest.

Bijzonder verhaal
Senna van Riel

Vrijwilligers

Alpe d'HuZes kan niet zonder vrijwilligers. Zeker niet in de koersweek. Lees waarom onze vrijwilligers niet opgeven en de handen uit de mouwen steken! Lees welke vrijwilligerstaken nog ingevuld moeten worden en meld je aan bij de collega's van de Vrijwilligerscoördinatie in het Palais des Sports.

Robert Duivelshof

Helpen waar je kan!

In een karavaan met 31 andere truckers reed Robert Duivelshof uit Elburg afgelopen zaterdag de Alpe d'Huez op. Voor de derde keer is Robert erbij als vrijwilliger. "Ik doe mee omdat ik mijn steentje wil bijdragen om geld in te zamelen voor kankeronderzoek. Zo'n acht jaar geleden overleed mijn schoonvader aan longkanker. Voor hem bleek er geen effectieve behandelmethode te zijn. Daarna kreeg mijn vrouw tweemaal longkanker. Voor haar bleken er wel goede behandelmethodes te zijn. Twee maanden geleden is zij schoon verklaard. We kunnen de toekomst weer zonnig tegemoet zien." De Alpe d'HuZes-organisatie kan eigenlijk niet zonder Robert en zijn collega's, die elk jaar paraat staan. "Tja", relativeert Robert, "Ik heb geleerd te helpen waar je kan, ik zie mijn bijdrage als iets kleins voor het goede doel waarvoor Alpe d'HuZes geld inzamelt!"

Reinard van Baak

Ja-woord op de afvalberg

"Hoe ik op het idee kwam om mee te doen met Alpe d'HuZes? Via Tinder!", lacht Reinard van Baak, chef Afval.

"Mijn vrouw is bijna 7 jaar geleden overleden aan kanker en na een tijdje ben ik Marion Legthart tegengekomen via Tinder." Een geluk bij een ongeluk, vindt hij nu. "Marion was al 8 keer meegeweest met Alpe d'HuZes, als vrijwilliger en als fietser. Ik vond het helemaal niks en ik had niks met fietsen.

Dus bij onze eerste date zei ik "Ik vind alles leuk aan je, behalve dat fietsen. Maar na een fles wijn en een broodje kaas klikte het toch, en toen zijn we bij elkaar gebleven. Op mijn verjaardag kreeg ik een fiets van haar en ja, toen ben ik toch maar een keer meegegaan naar de Alpe. Samen met team Grand Départ zijn we de berg op gefietst. Maar ik wilde nog wat meer doen, als je hier tóch bent. En toen heb ik me als vrijwilliger ingezet bij Afval. Het doel om de berg schoner achter te laten dan dat we hem aantreffen sprak me wel aan. We werken met z'n vieren en dat lukt, zonder Shifter. Alleen op de feestavond vragen we altijd even of de band vuilniszakken uitdeelt en bezems, dan is het in no-time gepiept. Het was geen officiële functie, maar nu ben ik teamleider Afval coördinatie. Bij de laatste

editie van Alpe d'HuZes, in 2019, heb ik Marion ten huwelijk gevraagd. Ging ik op mijn knieën, hier op het afvalplein. En ze zei 'ja'! Vorig jaar zijn we getrouwd."

Social media

Alle fietsen en overige spullen van @Alpe_du_Best voor de @alpedhuzes zijn vanmiddag geladen door een hoop enthousiastelingen, morgenavond vertrekken mijn vrouw ik en kind naar de Alp! Zin in!
#ad6

Vandaag met 'pap en mam' (@hulsmangrego) op pad naar #AD6 #alpedehuzes. Ze zijn zo gelukkig samen met hun unisex kleding. Wij hebben al M&Ms gehad (@sonja_ummels) en krijgen zo lekker limonade. Film kijken mogen we als we lief zijn. Wij zijn net 2 kinderen achter (@lindaummels). Wilen jullie nog wat doneren? Dat kan. www.ivojansen.nl

Weekje tussenuit voor het goede doel
We zijn er een weekje tussenuit. Vandaag zijn we aangekomen in Frankrijk waar we op 2 juni mee doen aan de Alpe d'Huzes. Wandelend en fietsend gaan we de berg beklimmen. In de afgelopen jaren hebben we veel geld ingezameld voor onderzoek naar kanker en naar verbetering van de kwaliteit van leven van mensen met kanker.

@kwfkankerbestrijding
#opgevenisgeenoptie
#ad6

De Règâhs bij Madonna del Ghisallo. De beschermheilige van de wielrenners.
#ad6 #kwf #alpedhuzes

Onze 2e dag hier en hebben onze startnummers opgehaald. Verder hebben we vandaag 900m omhoog en 14 km gelopen door de bergen. Mooie oefening voor donderdag! #ad6 #alpeduez

Gebruik de hashtag #Ad6 of tweet @AlpedHuzes om mogelijk voor te komen in het online magazine!

Geen tickets voor de Barbecue? En toch zin in een snack? Dinsdagavond van 5 tot 8 uur is de snackwagen op het finishplein extra open!

Bijzondere verhalen

Maximaal omhoog: de aantrekkingskracht van de berg

Na de afgelopen edities van de afgelopen jaren hoopt Ronald Stokking dit jaar dan écht voor de derde keer mee te kunnen doen aan Alpe d'HuZes. Op 2 juni zijn 18e beklimming bereiken, dat is zijn doel. Twee keer eerder heeft hij al meegedaan, voor zijn lieve zus, en deze editie óók voor andere dierbaren die hij de afgelopen jaren verloren heeft.

Ronald heeft in 2010 en 2011 meegedaan met Alpe d'HuZes, maar hij had graag een editie eerder meegefietst. "De gedachte was er wel, maar ik had toen geen team waardoor ik het niet heb doorgezet. Daar had ik achteraf spijt van, want dan had mijn zus het nog kunnen zien." Zij overleed in oktober 2009.

Rogue One

Kort daarna bezocht Ronald een fietsbeurs. "Alsof het zo had moeten zijn sprak ik daar met iemand die de volgende editie niet mee kon fietsen. Ik mocht zijn plek in het team wel overnemen en zo begon mijn avontuur bij de Alpenkanjers." Ook in 2011 fietste

hij mee met dit team, toen was Ronald onderdeel van Team Rogue One, voor Star Wars-fans ongetwijfeld een bekende naam. Met een missie om het kwaad te bestrijden zetten zij zich in voor Alpe d'HuZes.

Ook vóór 2010 lokte de Alpe hem regelmatig. Al in 1987 trok hij er met zijn goede vriend Marc voor de eerste keer naartoe. "Op de bonnefooi, om de Tour-etappe te gaan kijken. Die berg heeft een enorme aantrekkingskracht." En nu dus voor de derde keer naar de Alpe d'Huez. Deze derde deelname was een afspraak met Ria, de moeder van zijn goede vriend Chris. "Zij had kanker en op een verjaardag praatten we over Alpe d'HuZes. We spraken toen af: als u komt kijken doe ik volgend jaar (2020) weer mee aan Alpe d'HuZes." Een mooie afspraak die door corona niet uit kon komen, in 2021 is zij overleden. "Ik fiets deze editie ook voor haar. En voor mijn voetbalvriend Arne."

Live Strong

Ronald put er veel kracht uit om dit te kunnen doen voor de dierbaren die hij verloren heeft. "Ik wil me in het zweet werken. Mijn zus zou trots op mij zijn als zij mijn deelnames had kunnen zien." Voor haar en de andere mensen die overleden zijn wil hij het maximale eruit halen. "Daarin leken mijn zus en ik veel op elkaar."

Maximaal leven, een motto waaraan Ronald ook herinnerd wordt door de tatoeage op zijn arm. Speciaal als aandenken aan zijn zus heeft hij een ontwerp laten maken. Nu prijkt er een tandwiel met het opschrift 'Live strong' en de datum van het overlijden van zijn zus op zijn arm. En ondanks dat Ronald geen fan is van tatoeages draagt hij dit speciaal ontworpen symbool met veel trots.

Ik geef niet op voor ...

Ronald heeft ook gevoetbald, maar zijn echte passie ligt toch bij het wielrennen. Vandaar dan ook een tandwiel in de tatoeage. Ook is deze passie goed geweest voor een carrièreswitch. Na 30 jaar als teamleider bij Albert Heijn werkt hij nu in de fietsenbranche. Bakfietsen wel te verstaan, en hij heeft het hier reuze naar zijn zin. Bij goed weer rijdt Ronald er op zijn racefiets naartoe, een ritje van ongeveer een uur. Ook daar kan hij volop van genieten en tegelijk is het een goede training voor Alpe d'HuZes. Mede hierdoor voelt Ronald zich fitter dan tijdens zijn deelname 11 jaar geleden, zijn doel is dan ook nog eens zes keer omhoog te fietsen. "Hoewel iedere keer omhoog nog zwaarder kan voelen dan de vorige keer, geef ik niet op voor mijn lieve zus, niet voor Arne en niet voor Ria!"

Actiepagina Ronald

Sponsors

Alpe d'HuZes kan niet worden georganiseerd zonder sponsors die de organisatie financieel en/of in natura ondersteunen. Mede dankzij hen kan Alpe d'HuZes zo jaarlijks miljoenen euro's beschikbaar stellen voor kankeronderzoek.

De Alpe d'HuZes-organisatie verder professionaliseren

Veel deelnemers, supporters en vrijwilligers zal de bedrijfsnaam RAET bekend voorkomen. In 1957 nam de Heidemij een mainframe-computer in gebruik en in 1965 werd besloten een commercieel rekencentrum in te richten onder de naam Rekencentrum voor Administratie, Efficiency en Techniek. Voor miljoenen Nederlanders werd RAET een essentieel onderdeel van hun werkzame leven. Maandelijks produceerde RAETs rekencentrum de loonstaat waarin brutoloon werd omgerekend naar nettoloon, het bedrag dus dat de werkgever op de bankrekening van de werknemer stortte. Inmiddels maakt RAET sinds 2019 deel uit van Visma, een IT-bedrijf dat in 1996 in Oslo werd opgericht en zich al in 2006 vestigde in Nederland. In combinatie met de naam Jumbo een begrip in sportsponsoring.

Betere wereld

Lynn Sheikkarim, Corporate Social Responsibility Manager van Visma | Raet: "In juni 2021 werden we benaderd door Thieu Hodenius, vrijwilliger bij team HRM van Alpe d'HuZes. Thieu kende ons vanuit zijn pré-pensionado leven. Hij was van mening dat de Alpe d'HuZes-organisatie, eigenlijk een middelgroot bedrijf, verder zou kunnen professionaliseren. Geen spreadsheets en andere goedbedoelde hulpmiddelen, maar een echt personeelsinformatiesysteem om de administratieve rompslomp van het beheren van de gegevens van de vele vrijwilligers bij Alpe d'HuZes te ondersteunen."

Visma | Raet is pas sinds dit jaar sponsor van Alpe d'HuZes. De manier waarop het sponsorschap tot stand kwam is een voorbeeld voor de hele Alpe d'HuZes-familie hoe nieuwe sponsors 'gestrikt' kunnen worden.

De vraag van Alpe d'HuZes bleek te passen in Visma | Raets filosofie. Lynn: "Wij vinden dat er meer is in het leven dan werk. Wij steken graag de handen uit de mouwen om samen te werken aan een betere wereld. We stimuleren onze medewerkers en partners zich in te zetten voor een inclusieve samenleving. Zo dragen we allemaal bij aan een betere en duurzamere wereld." Voor Alpe d'HuZes werd een eigen HR-portaal ingericht in het HR-softwarestelsel van Visma | Raet, in het najaar van 2021 werden de Alpe d'HuZes-verantwoordelijken getraind en momenteel wordt de cloudapplicatie uitgerold. Het 100% vrijwilligers-principe betekent dat loonadministratie geen deel uitmaakt van het systeem.

Droom

Het was voor Visma | Raet te kort dag om dit jaar met een team fietsers en wandelaars deel te kunnen nemen aan de koersweek. "Dat is de uitdaging voor volgend jaar", zegt Lynn. "Visma is actief in vele landen. Volgend jaar met 1 of meerdere internationaal samengestelde teams aan de start staan, ik droom er nu al van!"

Kijk ook op onze socials!

